

øvrigt fraråder unge med personlige eller sociale problemer at begynde på uddannelsen. Undersøgelsen viser, at finansieringsformen for og størrelsen af det tilskud, der ydes til den enkelte uddannelsesansvarlige skole til rådgivning, vejledning m.v. af den enkelte elev, kan være medvirkende til, at de unge, der har stort behov for vejledning, ikke kommer i gang med uddannelsen.

Det konstateres endvidere, at den geografiske fordeling af uddannelsesplaner har størst repræsentation i Fyns og Århus amter. Herudover konstateres, at 20 af de for tiden 541 godkendte skoler står for 30 pct. af uddannelsesplanerne.

Undersøgelsen viser, at uddannelsesdele i udlandet er et element, som bibringer eleverne i den fri ungdomsuddannelse både faglige og personlige kompetencer. Elevernes primære motivation for udlandsophold er ønsket om at lære sprog. 40 pct. af elevugerne i udlandet finder sted i England og USA. Andelen af elever, der har gennemført eller planlægger at gennemføre uddannelsesdele i udlandet, er fra 1998 til 2000 faldet fra 42 pct. til 31 pct. Målt på elevuger udgør uddannelsesdele i udlandet i 2000 11 pct. af uddannelsesplanerne.

Frafaldet på den fri ungdomsuddannelse udgør ifølge undersøgelsen 26 pct. Det konstateres, at frafaldet er lidt større end på de ordinære ungdomsuddannelser, men at frafaldet for en stor del af elevernes vedkommende kan betragtes som «positivt frafald», idet 87 pct. af eleverne efter afbrydelsen enten er i arbejde eller i gang med anden uddannelse.

Af undersøgelsen fremgår, at den fri ungdomsuddannelse generelt opleves af styrke både personlige og faglige kompetencer hos eleverne. Især bogligt svage elever giver udtryk for, at uddannelsen har bibragt dem en styrket selvtillid.

Det fremgår endvidere af undersøgelsen, at den fri ungdomsuddannelse har opfyldt målsætningen om, at uddannelsen skal forøge de unges mulighed for og tilbøjelighed til at søge videre uddannelse eller finde beskæftigelse. Efter afslutningen af deres fri ungdomsuddannelse er 52 pct. under uddannelse og 38 pct. er i arbejde.

Uddannelse til Alle og andre initiativer

I 1993 gennemførte kun 73 pct. af en ungdomsårgang en ungdomsuddannelse. Med redegørelsen «Uddannelse til Alle» fra 1994 lancerede regeringen målsætningen om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse. For at nå dette

mål er der i de senere år iværksat en række nye uddannelser og særskilte initiativer. I 1993 trådte lov om erhvervsgrunduddannelsen (egu) i kraft, og med «Uddannelse til alle» (UTA) fra 1994 blev den fri ungdomsuddannelse oprettet. Under UTA blev endvidere lov om brobygning og ungdomsvejledning vedtaget, og der blev iværksat en kampagne, der skulle reducere frafaldet på ungdomsuddannelserne. Med vedtagelsen af lov om produktionskoler i 1995 blev disse tættere knyttet til ungdomsuddannelserne, og i forbindelse med «Ungeindsatsen» fra 1996 blev der etableret særlige job- og uddannelseskvalificerende forløb på erhvervsskolerne. Tilsammen har disse initiativer været medvirkende til, at den andel af en ungdomsårgang, der gennemfører en ungdomsuddannelse, er steget til 83 pct. i 1998.

Øget og bedre vejledning

Den restgruppe, der fortsat ikke gennemfører en ungdomsuddannelse, er i højere grad end tidligere præget af unge med svag uddannelsesmæssig motivation.

I det seneste år er der derfor yderligere iværksat en række vejledningsinitiativer:

- I grundskolen er vejledningen blevet systematiseret, så uddannelsesplanen nu udgør fundamentet for at sikre en hensigtsmæssig overgang fra grundskole til ungdomsuddannelse. Ændringerne har ikke mindst til formål at sikre, at de unge, der er usikre i forhold til uddannelses- og erhvervsvalg, modtager en kontinuerlig vejledning, så de i forlængelse af grundskolen har bedre mulighed for at foretage det rette valg.
- I ungdomsuddannelserne er der sat samarbejds- og kombinationsforløb i gang, hvor forskellige skoleformer tilrettelægger særlige forløb for udsatte grupper.
- Undervisningsministeriet og Kommunernes Landsforening har indledt et samarbejde for at styrke den kommunale ungdomsvejledning, som blandt andet skal fungere som sikkerhedsnet for de unge, som ikke begynder eller gennemfører en ungdomsuddannelse. Til formålet er afsat i alt 40 mio. kr., som primært skal anvendes til praksisnær metodeudvikling for at bringe marginaliserede unge i uddannelse.
- Som opfølgning på B 131 er der nedsat en arbejdsgruppe, der skal komme med forslag til etablering af en tværsektoriel institutionsuafhængig vejledning.